

Asia C-275/21

**Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 98 artiklan 1 kohdan mukainen
ennakkoratkaisupyynnön tiivistelmä**

Jättämispäivä:

28.4.2021

Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin:

Bundesverwaltungsgericht (Itävalta)

Ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevan päätöksen tekemispäivä:

22.4.2021

Valittaja:

EPIC Financial Consulting Ges.m.b.H.

Vastapuolet:

Itävallan tasavalta

Bundesbeschaffung GmbH

Pääasian kohde

Yhtä tai useampaa hankintamenettelyssä tehtyä päätöstä koskeva muutoksenhakumenettely

Ennakkoratkaisupyynnön kohde ja oikeusperusta

Direktiivin 89/665/ETY ja asetuksen (EU) N:o 1215/2012 tulkinta; oikeussuojan hakemiseen Bundesverwaltungsgerichtissä (liittovaltion ylin hallintotuomioistuin, BVwG) vireillä olevan muutoksenhakumenettelyn yhteydessä liittyviä maksuja koskevien kansallisten säännösten ja näiden maksujen maksamatta jättämisen seurausten yhdenmukaisuus unionin oikeuden kanssa; SEUT 267 artikla

Ennakkoratkaisukysymykset

1. Onko Bundesverwaltungsgerichtissä vireillä oleva muutoksenhakumenettely, jolla pannaan täytäntöön direktiivi 89/665/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2014/23/EU, tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 12.12.2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1215/2012 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu siviili- ja kauppaoikeudellinen asia? Onko tällainen edellä olevassa kysymyksessä kuvattu muutoksenhakumenettely ainakin Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 81 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu yksityisoikeudellinen asia?

2. Onko vastaavuusperiaatetta tulkittava muut unionin oikeussäännöt huomioon ottaen siten, että se antaa yksityiselle subjektiivisia oikeuksia jäsenvaltiota kohtaan ja on esteenä sellaisten Itävallan kansallisten säännösten soveltamiselle, joiden mukaan ennen muutoksenhaun, jossa on vaadittava hankintaviranomaisen tekemän päätöksen, joka voidaan riitauttaa erikseen, mitättömäksi toteamista, ratkaisemista tuomioistuimen on selvitettävä hankintamenettelyn tyyppi ja hankinnan (ennakoitu) arvo sekä tietyissä hankintamenettelyissä tehtyjen riitautettujen päätösten, jotka voidaan riitauttaa erikseen, yhteisarvo ja mahdollisesti myös tietyn hankintamenettelyn osat, jotta tuomioistuimen toimivaltaisen jaoston puheenjohtajana toimiva tuomari antaa mahdollisesti korjaamiskehotuksen maksamatta olevien maksujen perimiseksi, ja siinä tapauksessa, ettei maksuja makseta, ennen muutoksenhaun hylkäämistä maksujen maksamisen laiminlyönnin vuoksi tai viimeistään samanaikaisesti hylkäämisen kanssa muutoksenhaun osalta toimivaltainen tuomioistuimen jaosto velvoittaa maksamaan oikeudenkäyntimaksut muiden oikeuksien menettämisen yhteydessä, jos yksityisoikeudellisissa asioissa Itävallassa, kuten esimerkiksi vahingonkorvauskanteissa tai kilpailusääntöjen rikkomisesta määrättävän kiellon tapauksessa, maksujen maksamatta jättäminen ei muutoin estä kanteen ratkaisemista riippumatta siitä, ovatko oikeussuojaan liittyvät maksut jossain määrin maksamatta, ja lisäksi vastaavasti Itävallassa hallinto-oikeudellisia päätöksiä koskevaan muutoksenhakuun liittyvien maksujen tai hallintotuomioistuinten ratkaisusta perustuslakituomioistuimeen tai ylimpään hallintotuomioistuimeen tehtäviin valituksiin ja Revision-valituksiin liittyvien maksujen maksamatta jättäminen ei johda muutoksenhaun hylkäämiseen maksujen maksamatta jättämisen vuoksi?

2.1. Onko vastaavuusperiaatetta tulkittava muut unionin oikeussäännöt huomioon ottaen siten, että se on esteenä sellaisten Itävallan kansallisten säännösten soveltamiselle, joiden mukaan ennen direktiivin 89/665/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2014/23, 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetyt välitoimia koskevan hakemuksen ratkaisemista jaoston puheenjohtajan on yksin toimivana tuomarina annettava maksuja koskeva korjaamiskehotus, koska kiinteämääräisiä maksuja ei ole maksettu riittävästi, ja kyseisen yksin toimivan tuomarin on hylättävä välitoimihakemus maksujen maksamatta jättämisen vuoksi, jos muutoin Itävallassa nostettavien siviilikanteiden tapauksessa yhdessä kanteen

kanssa jätetyn väli-toimihakemuksen osalta tuomioistuinnmaksuista annetun lain (Gerichtsgebührengesetz) nojalla ensimmäisessä oikeusasteessa nostetun kanteen yhteydessä maksettujen maksujen lisäksi ei lähtökohtaisesti tarvitse maksaa muita kiinteämääräisiä tuomioistuinnmaksuja eikä myöskään lykkäävän vaikutuksen tunnustamista koskevista hakemuksista, jotka jätetään yhdessä hallintotuomioistuimelle tehtävän valituksen, ylimpään hallintotuomioistuimeen tehtävän Revision-valituksen tai perustuslakituomioistuimeen tehtävän valituksen kanssa ja joilla on toiminnallisesti sama tai samankaltainen oikeussuojaa koskeva tavoite kuin väli-toimihakemuksella, tarvitse maksaa omia maksuja?

3. Onko julkisia tavaranhankintoja ja rakennusurakoita koskeviin sopimukseen liittyvien muutoksenhakumenettelyjen soveltamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 21.12.1989 annetun neuvoston direktiivin 89/665/ETY (EYVL 1989, L 395, s. 33), sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2014/23/EU, 1 artiklan 1 kohtaan sisältyvää vaatimusta, jonka mukaan *hankintaviranomaisten päätöksiin voidaan hakea muutosta varsinkin mahdollisimman nopeasti*, tulkittava muut unionin oikeussäännöt huomioon ottaen siten, että tämä nopeutta koskeva vaatimus antaa subjektiivisen oikeuden nopeaan muutoksenhakumenettelyyn ja on esteenä sellaisten Itävallan kansallisten säännösten soveltamiselle, joiden mukaan tuomioistuimen on myös hankintamenettelyjen, joita ei ole toteutettu avoimesti, tapauksessa ennen muutoksenhaun, jossa on vaadittava hankintaviranomaisen tekemän päätöksen, joka voidaan riitauttaa erikseen, mitättömäksi toteamista, ratkaisemista selvitettävä kaikissa tapauksissa hankintamenettelyn tyyppi ja hankinnan (ennakoitu) arvo sekä tietyissä hankintamenettelyissä tehtyjen riitautettujen päätösten, jotka voidaan riitauttaa erikseen, yhteisarvo ja mahdollisesti myös tietyn hankintamenettelyn osat, jotta tuomioistuimen jaoston puheenjohtajana oleva tuomari antaa mahdollisesti korjaamiskehotuksen maksamatta olevien maksujen perimiseksi, ja siinä tapauksessa, ettei maksuja makseta, ennen muutoksenhaun hylkäämistä maksujen maksamisen laiminlyönnin vuoksi tai viimeistään samanaikaisesti kyseisen hylkäämisen kanssa muutoksenhaun osalta toimivaltainen tuomioistuimen jaosto velvoittaa hakijan maksamaan oikeudenkäyntimaksut muiden oikeuksien menettämisen yhteydessä?

4. Onko Euroopan unionin perusoikeuskirjan (jäljempänä perusoikeuskirja) (EUVL 2012, C 326, s. 391) 47 artiklan mukaista oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin tuomioistuimessa tulkittava direktiivin 2014/24/EU 18 artiklan 1 kohdan mukainen avoimuusedellytys ja muut unionin oikeussäännöt huomioon ottaen siten, että se on esteenä sellaisten Itävallan kansallisten säännösten soveltamiselle, joiden mukaan tuomioistuimen on myös hankintamenettelyjen, joita ei ole toteutettu avoimesti, tapauksessa ennen muutoksenhaun, jossa on vaadittava hankintaviranomaisen tekemän päätöksen, joka voidaan riitauttaa erikseen, mitättömäksi toteamista, ratkaisemista selvitettävä hankintamenettelyn tyyppi ja hankinnan (ennakoitu) arvo sekä tietyissä hankintamenettelyissä tehtyjen riitautettujen päätösten, jotka voidaan riitauttaa erikseen, yhteisarvo ja mahdollisesti myös tietyn hankintamenettelyn osat, jotta tuomioistuimen jaoston puheenjohtajana oleva tuomari antaa mahdollisesti korjaamiskehotuksen

maksamatta olevien maksujen perimiseksi, ja siinä tapauksessa, ettei maksuja makseta, ennen muutoksenhaun hylkäämistä maksujen maksamisen laiminlyönnin vuoksi tai viimeistään samanaikaisesti hylkäämisen kanssa muutoksenhaun osalta toimivaltainen tuomioistuimen jaosto velvoittaa hakijan maksamaan oikeudenkäyntimaksut muiden oikeuksien menettämisen yhteydessä?

5. Onko vastaavuusperiaatetta tulkittava muut unionin oikeussäännöt huomioon ottaen siten, että se antaa yksityiselle subjektiivisia oikeuksia jäsenvaltiota kohtaan ja on esteenä sellaisten Itävallan kansallisten säännösten soveltamiselle, joiden mukaan siinä tapauksessa, ettei muutoksen hakemiseksi direktiivissä 89/665/ETY, sellaisena kuin sitä sovelletaan, tarkoitettuihin hankintaviranomaisten päätöksiin tuomioistuimessa käytettävään muutoksenhakekeinoon (tai mahdollisesti myös tuomioistuimessa käytettävään muutoksenhakekeinoon, joka koskee hankintasopimuksen sopimuspuolen valinnan lainvastaisuuden toteamista vahingonkorvauksen saamiseksi) liittyviä kiinteämääräisiä maksuja makseta, hallintotuomioistuimen jaoston lainkäyttöelimenä on (enää vain) velvoitettava hakija maksamaan maksettavaksi tulevat kiinteämääräiset maksut, joita ei ole maksettu (mistä seuraa maksuvelvollisen oikeussuojamahdollisuuksien väheneminen), kun taas siviilioikeudellisissa menettelyissä kanteisiin ja muutoksenhakuihin liittyvät maksut, jos niitä ei makseta, määrätään maksettaviksi tuomioistuimille suoritettavista maksuista ja suorituksista annetun lain (Gerichtliches Einbringungsgesetz) mukaisella hallintoviranomaisen päätöksellä ja myös hallinto-oikeudessa muutoksenhakuihin liittyvät maksut hallintotuomioistuimeen tai perustuslakituomioistuimeen tehtävien valitusten osalta ja Revisionmenettelyihin liittyvät maksut ylipäätään hallintotuomioistuimeen tehtävien Revision-valitusten osalta, jos maksuja ei makseta, määrätään yleensä maksettaviksi hallintoviranomaisen päätöksellä, josta (nimittäin maksujen määräämisestä tehdystä päätöksestä) voidaan yleensä aina valittaa hallintotuomioistuimeen ja sen ratkaisusta puolestaan voidaan tehdä Revision-valitus ylipäätään hallintotuomioistuimeen tai valitus perustuslakituomioistuimeen?

6. Onko direktiivin 89/665/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2014/23/EU, 1 artiklan 1 kohtaa tulkittava muut unionin oikeussäännöt huomioon ottaen siten, että puitejärjestelyn tekeminen vain yhden ainoan talouden toimijan kanssa direktiivin 2014/24/EU 33 artiklan 3 kohdan mukaisesti muodostaa direktiivin 89/665/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2014/23/EU, 2 a artiklan 2 kohdassa tarkoitetun sopimuksen tekemisen ja että tästä syystä hankintaviranomaisen päätös siitä, minkä talouden toimijan kanssa tämä puitejärjestely on tarkoitus tehdä direktiivin 2014/24/EU 33 artiklan 3 kohdan nojalla, on direktiivin 89/665/ETY sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2014/23/EU, 2 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettu hankintapäätös?

6.1. Onko direktiivin 2014/24/EU 33 artiklan 3 kohtaan sisältyvää ilmaisua ”*puitejärjestelyyn perustuvat hankintasopimukset*” tulkittava siten, että kyseessä on puitejärjestelyyn perustuva hankintasopimus silloin, kun hankintaviranomainen valitsee yksittäisen hankintasopimuksen sopimuspuolen nimenomaisesti

tukeutuen tehtyyn puitejärjestelyyn? Vai onko ilmaisua ”*puitejärjestelyyn perustuvat hankintasopimukset*” tulkittava siten, että silloin, kun unionin tuomioistuimen tuomiossa [19.12.2018, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato - Antitrust ja Coopservice (C-216/17, EU:C:2018:1034, 64 kohta)] tarkoitettu puitejärjestelyn kokonaismäärä on jo käytetty kokonaan, kyseessä ei ole enää hankintasopimus, joka perustuu alun perin tehtyyn puitejärjestelyyn?

6.2. Jos kysymykseen 6.1. vastataan myöntävästi:

Onko direktiivin 2014/24/EU 4 ja 5 artiklaa tulkittava muut unionin oikeussäännöt huomioon ottaen siten, että puitejärjestelyyn perustuvan yksittäisen hankinnan ennakoitu arvo on aina direktiivin 2014/24/EU 5 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu hankinnan ennakoitu arvo? Vai onko kyseisen direktiivin 4 artiklan mukainen hankinnan ennakoitu arvo puitejärjestelyyn perustuvan yksittäisen hankinnan tapauksessa se hankinnan arvo, joka kyseisen direktiivin 5 artiklaa sovellettaessa hankinnan ennakoitun arvon määrittämiseksi saadaan puitejärjestelyyn perustuvan yksittäisen tavarahankinnan osalta?

7. Onko perusoikeuskirjan 47 artiklan mukaista oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin tuomioistuimessa tulkittava muut unionin oikeussäännöt huomioon ottaen siten, että se on esteenä sellaisen säännöksen soveltamiselle, jonka mukaan hankintamenettelyä koskevassa oikeusriidassa nimetyn hankintaviranomaisen on annettava kaikki tarvittavat tiedot ja toimitettava kaikki tarvittavat asiakirjat – ja ellei se tee näin, on mahdollista antaa sitä koskeva yksipuolinen tuomio –, jos tämän hankintaviranomaisen elinten jäsenet tai työntekijät, joiden on annettava nämä tiedot hankintaviranomaisen puolesta, joutuvat näin myös alttiiksi riskille, että jopa heihin itseensä kohdistetaan tietojen antamisen tai asiakirjojen toimittamisen johdosta mahdollisesti rikosoikeudellisia toimenpiteitä?

8. Onko julkisia tavaranhankintoja ja rakennusurakoita koskeviin sopimuksiin liittyvien muutoksenhakumenettelyjen soveltamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 21.12.1989 annetun neuvoston direktiivin 89/665/ETY (EYVL 1989, L 395, s. 33), sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2014/2[3]/EU, 1 artiklan 1 kohdan mukaista edellytystä,

jonka mukaan hankintoja koskevat muutoksenhakumenettelyt on toteutettava varsinkin tehokkaasti,

kun otetaan lisäksi huomioon perusoikeuskirjan 47 artiklan mukainen oikeus tehokkaiseen oikeussuojakeinoihin ja muut unionin oikeussäännöt, tulkittava siten, että näissä oikeussäännöissä annetaan subjektiivisia oikeuksia ja että ne ovat esteenä sellaisten kansallisten säännösten soveltamiselle, joiden mukaan oikeussuojaa hakeva muutoksenhakija on velvollinen nimeämään muutoksenhaussa konkreettisen hankintamenettelyn ja hankintaviranomaisen konkreettisen päätöksen, joka voidaan riitauttaa erikseen, vaikka kyseinen hakija ei sellaisen hankintamenettelyn tapauksessa, jossa ei ennakolta julkaista

ilmoitusta, yleensä saa tietoonsa, onko hankintaviranomainen toteuttanut kansallisen oikeuden nojalla suoraankintamenettelyjä, jotka hakijan kannalta eivät ole avoimia, tai neuvottelumenettelyjä, joissa ei ennakolta julkaista ilmoitusta ja jotka hakijan kannalta eivät ole avoimia, tai onko toteutettu yksi tai useampi ei-avoin hankintamenettely, joissa on tehty yksi tai useampi päätös, joka voidaan riitauttaa?

9. Onko perusoikeuskirjan 47 artiklan mukaista oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin tuomioistuimessa tulkittava muut unionin oikeussäännöt huomioon ottaen siten, että kyseisessä määräyksessä annetaan subjektiivisia oikeuksia ja että se on esteenä sellaisten kansallisten säännösten soveltamiselle, joiden mukaan oikeussuojaa hakeva muutoksenhakija on velvollinen nimeämään muutoksenhaussa konkreettisen hankintamenettelyn ja hankintaviranomaisen konkreettisen päätöksen, joka voidaan riitauttaa erikseen, vaikka sellaisen hankintamenettelyn tapauksessa, jossa ei ennakolta julkaista ilmoitusta, kyseinen hakija ei yleensä voi tietää, onko hankintaviranomainen toteuttanut kansallisen oikeuden nojalla suoraankintamenettelyjä, jotka hakijan kannalta eivät ole avoimia, tai neuvottelumenettelyjä, joissa ei julkaista ilmoitusta ja jotka hakijan kannalta eivät ole avoimia, tai onko toteutettu yksi tai useampi hankintamenettely, joissa on tehty yksi tai useampi päätös, joka voidaan riitauttaa?

10. Onko perusoikeuskirjan 47 artiklan mukaista oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin tuomioistuimessa tulkittava muut unionin oikeussäännöt huomioon ottaen siten, että kyseisessä määräyksessä annetaan subjektiivisia oikeuksia ja että se on esteenä sellaisten kansallisten säännösten soveltamiselle, joiden mukaan oikeussuojaa hakeva muutoksenhakija on velvollinen maksamaan kiinteämääräisiä maksuja, joiden määrää se ei voi muutoksenhaun ajankohtana ennakoita, koska sellaisen hankintamenettelyn tapauksessa, jossa ei ennakolta julkaista ilmoitusta ja joka ei hakijan kannalta ole avoin, hakija ei yleensä voi tietää, onko hankintaviranomainen toteuttanut kansallisen oikeuden mukaisia suoraankintamenettelyjä tai ei-avoimia neuvottelumenettelyjä, joissa ei ennakolta julkaista ilmoitusta, ja miten suuri hankinnan ennakoitu arvo on mahdollisesti toteutetussa neuvottelumenettelyssä, jossa ei ennakolta julkaista ilmoitusta, tai miten monta päätöstä, jotka voidaan riitauttaa erikseen, niissä on jo tehty?

Unionin oikeussäännöt, joihin viitataan

Sopimus Euroopan unionin toiminnasta (SEUT), erityisesti sen 81 artiklan 1 kohta

Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 12.12.2012 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1215/2012, erityisesti sen 1 artiklan 1 kohta ja 35 artikla

Direktiivi 89/665/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2014/23/EU, erityisesti sen 1 artiklan 1 kohta, 2 artiklan 1 kohdan a alakohta ja 2 a artiklan 2 kohta

Julkisista hankinnoista ja direktiivin 2004/18/EY kumoamisesta 26.2.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/24/EU, erityisesti sen 33 artiklan 3 kohta

Euroopan unionin perusoikeuskirja, erityisesti sen 47 artikla

Kansalliset oikeussäännöt, joihin viitataan

Julkisia hankintoja koskeva vuoden 2018 liittovaltion laki (Bundesvergabegesetz 2018, jäljempänä BVergG) (BGBl I 2018, s. 65), erityisesti sen 2, 31 ja 46 §, 142 § ja sitä seuraavat pykälät, 334 ja 336 §, 340 § ja sitä seuraavat pykälät sekä 344, 350, 353, 354, 356 ja 382 §

Yleinen hallintomenettelylaki (Allgemeines Verwaltungsverfahrensgesetz, jäljempänä AVG), erityisesti sen 49 ja 51 §

Bundesverwaltungsgerichtissä sovellettavista kiinteämääräisistä maksuista hankinta-asioissa annettu vuoden 2018 asetus (BVwG-Pauschalgebührenverordnung Vergabe 2018, jäljempänä kiinteämääräisiä maksuja koskeva asetus) (BGBl II 2018, s. 212)

Edellä mainitut BVergG:n ja kiinteämääräisiä maksuja koskevan asetuksen säännökset voidaan tiivistää seuraavasti:

- Ennen hankintasopimuksen sopimuspuolen valintaa vireille pantavat muutoksenhaut, joiden johdosta hankintaviranomaisten päätöksiä, jotka voidaan riitauttaa erikseen, voidaan todeta mitättömiksi eli kumota direktiivissä 89/665/ETY, sellaisena kuin sitä sovelletaan, tarkoitetussa merkityksessä, edellyttävät, ettei hankintamenettelyssä ole vielä valittu hankintasopimuksen sopimuspuolta. Jos hankintasopimuksen sopimuspuoli on jo valittu, on mahdollista nostaa enää vain vahvistuskanne.
- Muutoksenhaut voivat kohdistua ainoastaan päätöksen, joka voidaan riitauttaa erikseen, mitättömäksi toteamiseen, jolloin sitä, mikä kussakin tapauksessa on päätös, joka voidaan riitauttaa erikseen, on pääteltävä hankintamenettelyn tyypistä riippuen näitä päätöksiä koskevan luettelon, joka sisältyy BVergG:n 2 §:n 15 kohdan a alakohtaan, perusteella.
- Kuten BVergG:n 46 §:ssä säädetään, suora hankintojen sallittu enimmäisarvo on tällä hetkellä 100 000 euroa tämän enimmäisarvon vahvistamisesta annetun asetuksen perusteella.
- Kuten BVergG:n 350 §:ssä ja sitä seuraavissa pykälissä (unionin oikeudessa direktiivin 89/665/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2014/23/EU, 2 artiklassa) säädetään, välitoimien määrääminen on sallittua ainoastaan sellaisten muutoksenhakujen turvaamiseksi, jotka kohdistuvat tietyssä hankintamenettelyssä tehtyihin päätöksiin, jotka voidaan riitauttaa erikseen.

Välitoimia ei voida määrätä BVergG:n 351 §:n nojalla tehdyn välitoimihakemuksen perusteella enää sen jälkeen, kun hankintasopimuksen sopimuspuoli on valittu,

– BVergG:n 344 §:n 1 momentissa ja 350 §:n 2 momentissa säädetään, että hakijan on mainittava hankintamenettely ja hankintaviranomaisen siinä tekemät riitautetut päätökset, joiden on oltava BVergG:n 2 §:n 15 kohdan mukaisen luettelon mukaan sellaisia, jotka voidaan riitauttaa erikseen.

– Kuten BVergG:n 344 §:n 1 ja 2 momentista ja 350 §:n 2 momentista ilmenee, muutoksenhaku ja sen turvaamiseksi jätettävä välitoimihakemus on tehtävä lähtökohtaisesti aina yhdestä ainoasta hankintaviranomaisen päätöksestä.

– Suorahankintoja koskevista muutoksenhauista on maksettava kiinteämääräisinä maksuina 324 euroa suorahankintamenettelyä ja erikseen riitautettua päätöstä kohti. Muutoksenhaun lisäksi tehdystä välitoimihakemuksesta on maksettava lisäksi 50 prosenttia näistä maksuista eli yhteensä 486 euroa (suorahankintaa kohti).

Yhteenveto tosiseikoista ja oikeudenkäyntimenettelystä

- 1 Asiassa C-274/21 esitetyn ennakkoratkaisupyyntöön tiivistelmässä kuvatut tosiseikat ja menettelyn kulku pätevät myös nyt käsiteltävään asiaan.

Yhteenveto ennakkoratkaisupyyntöön perusteista

- 2 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen toteamukset vastaavat lähinnä asiassa C-274/21 esitetyn ennakkoratkaisupyyntöön toteamuksia. Tältä osin viitataan mainitun ennakkoratkaisupyyntöön tiivistelmän 13–106 kohtaan. Nyt tarkasteltavassa ennakkoratkaisupyyntössä todetaan lisäksi kysymyksistä 6 ja 6.2. seuraavaa:
- 3 Sitä koskevan päätöksen, että puitejärjestely tehdään vain yhden ainoan yrityksen kanssa, rinnastaminen – jota tässä tiedustellaan – direktiivissä 89/665/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2014/23/EU, tarkoitettuun hankintapäätökseen, on tältä osin lisäksi merkityksellistä asian ratkaisemisen kannalta, koska kansallisen oikeuden mukaan vahvistamisvaatimus voidaan ottaa tutkittavaksi vain, jos hankintapäätös on tehty lainvastaisesti, ja siinä tapauksessa, että unionin tuomioistuin katsoo, että puitejärjestelyn tekemisestä tehty päätös voidaan rinnastaa hankintapäätökseen, tämä vahvistamisvaatimus olisi tässä esitettävän näkemyksen mukaan unionin oikeuden mukaisena myös otettava tutkittavaksi silloin, kun puitejärjestely on tehty ilman edeltävää päätöstä siitä, minkä yrityksen kanssa puitejärjestely on tarkoitus tehdä.
- 4 Mahdollisesti vastattavaksi tuleva kysymys 6.2: Tällä siinä tapauksessa, että kysymykseen 6.1. vastataan myöntävästi, esitettävällä kysymyksellä BVwG

tiedustelee, minkä sääntöjen mukaan lasketaan sellaisen yksittäisen hankinnan ennakoitu arvo, joka perustuu direktiivin 2014/24/EU 33 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuun puitejärjestelyyn. Jos yksittäisen hankinnan arvo lasketaan samalla tavalla kuin puitejärjestelyyn, kynnysarvojen yläpuolella tehdyn puitejärjestelyn, josta nyt käsiteltävässä asiassa on katsottava olevan kyse, tapauksessa käytettävissä ovat unionin oikeuden mukaisesti aina Itävallassa kynnysarvojen yläpuolella tapahtuneiden hankintojen osalta säädetyt oikeussuojakeinot. Jos yksittäisen hankinnan arvo on unionin oikeuden nojalla laskettava tavarahankintoja koskevien säännösten mukaisesti, BVergG:n nojalla Itävallassa voisivat tulla sovellettavaksi mahdollisesti (vain) kynnysarvojen alapuolella tapahtuneisiin hankintoihin sovellettavat oikeussuojasäännökset, etenkin vahvistamisvaatimuksia koskevat, ja lisäksi yksittäisiä hankintoja, joiden arvon on katsottava alittavan suorahankinnoille kansallisessa oikeudessa asetetun 100 000 euron kynnysarvon, on myös pidettävä kokonaisuudessaan sallittuina. Ellei sitten puitejärjestelyyn perustuviin hankintoihin sovelleta yleisesti direktiivin 2014/24/EU 5 artiklan 9 tai 11 kohdan mukaisia laskentasäännöksiä.

TYÖASIAKIRJA